

stande, selv om det kun er smaat det, vi *alene* magter.

Saadanne Hensyn er det altsaa, der har været bestemmende for os, og vi anser det for at være det rette at stemme for Traktatens Ratifikation, som den nu foreligger, hvilket jeg altsaa paa mit Partis Vegne anbefaler Tinget at gøre.

**Udenrigsministeren (Cold):** Idet jeg takker de tre Partier, der her i Tinget har givet deres Tilslutning til at stemme for Traktaten, beklager jeg naturligvis, at det konservative Folkeparti ikke har ment at kunne være med. Jeg vil gerne gøre et Par Bemærkninger til det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (Schovelin) i Anledning af hans Udtalelser. Først vil jeg sige, at det konservative Folkepartis Ordfører har fuldkommen Ret i, at der straks ved første Møde i Nævnet fra det konservative Folkepartis Ordførers Side blev udtalt et Ønske om, for saa vidt det var muligt, at faa Ratifikationsfristen forlænget, og det blev ogsaa sagt, at det, man tænkte sig, var ikke nogle Uger eller en Maaned, men en længere Tid, saaledes at man kunde hale det hele ud indtil Efteraaret. Men de fleste af Nævnets Medlemmer og Regeringen maatte se paa dette Spørgsmaal paa en ganske anden Maade. Naar vi nu mente, at Øjeblikket var kommet til at træde i Forbindelse med Rusland, var det blandt andet af den Grund, at det var Foraar, den Tid, hvor vi kunde tænke os, at der kunde gøres et Pionerarbejde deroppe, og den Tid, hvor vi vidste, at alle andre Lande, som var kommet derop, vilde begynde at virke og arbejde, ligesom vi følte, at hvis vi ikke benyttede dette Tidspunkt, vilde i Virkeligheden i det mindste et helt Aar være forspildt og maaske meget mere, idet en af Hovedbevæggrundene for Regeringen til at anbefale denne Traktat netop er, at man mener, at Forholdene, selv om de ingenlunde er gode i Rusland, dog alligevel har udviklet sig paa en saadan Maade, at der kan blive Indgang baade for det ene og for det andet. Vi mener, at hvis Danmark blev lukket ude netop i dette Aar, er der al Grund til at tro, at vi vilde forspilde de Chancer, vi ellers havde.

Den ærede konservative Ordfører nævnte som en Slags Modsætning — og ogsaa med en vis Ret — paa den ene Side Forholdet mellem Frankrig og Rusland og paa den anden Side det, vi nu søger at glide ind i. Han skildrede, hvorledes Franskmandene havde Delegationer

derovre, havde faaet Lejlighed til at undersøge Forholdene og, saa vidt jeg forstod, ogsaa arbejdede for at opnaa Koncessioner; han mente, det var meget bedre at gaa frem paa den Maade. Det er muligt, at det ærede Medlem vilde have Ret, hvis det kunde realiseres, men det er netop det, der har været, om jeg saa maa sige, Humlen i vor Situation, at de Folk, der har Interesse i at komme til Rusland igen for om muligt at bygge op og faa noget ud af det, de helt har maattet give tabt og har foreholdt os, at det var ganske umuligt for dem at komme ind, de kunde ikke faa Indpas. Der er ikke i den Henseende blevet taget det samme Hensyn til os, som der har været taget navnlig til Amerika og Frankrig — maaske har der været større Vrede mod Danmark paa Grund af de afbrudte Forhandlinger. Vi har ikke kunnet komme til at arbejde, og hvis vi overhovedet skal kunne tænke paa — hvad der i høj Grad maa ønskes — at faa Koncessioner, som kunde veje op imod, hvad der er mistet, saa er den eneste Vej efter vor Mening den, at vi først afslutter en Traktat.

Saa nævnte det ærede Medlem Norge; Nordmændene arbejdede ogsaa paa Koncessioner. Ja, det er ganske rigtigt, Norge arbejder paa Koncessioner, og Norge har faaet en stor, betydningsfuld Koncession, som vi for Nordmændenes Skyld haaber vil give et godt Resultat; men Norge vilde ganske sikkert aldrig have faaet den Stilling, hvis det ikke havde været i Traktatforbindelse med Rusland. Behageligt for os vilde det ogsaa have været, hvis vi kunde have indtaget den Stilling, som Sverige har. Men Sverige var et af de allerførste Lande, der traadte i Forbindelse med Rusland, og en tilsvarende Ordning har ikke noget andet Land senere kunnet opnaa; men jeg kan forsikre den ærede konservative Ordfører om, at hvis Danmark havde den samme Adgang til at komme i Forbindelse med Rusland, som Sverige har gennem sin private Traktat, vilde vi neppe i Øjeblikket have ønsket at opnaa mere, endskønt vi dog har en Følelse af, at Sverige alligevel savner en Delegation, en officiel Repræsentation.

Saa er der Spørgsmaalet om, hvorvidt man ved at vente kunde opnaa bedre Betingelser. Der er jeg ganske uenig med det ærede Medlem. For det første faar vi, som jeg allerede har sagt, Retten til de Forbedringer, som andre kan faa indført, men desuden føler jeg mig overbevist